

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.

Fél évre 2 „

Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A nélkülözhetetlenek.

Három tényezője van városunknak, mely tényező e város nem fényesnek nevezhető gazdasági életében, nélkülözhetetlennek kezd bebizonyosodni, nélkülözhetetlennek legalább azok előtt, kik e város vezetésében döntő szereppel bírnak.

E nélkülözhetetlen tényezők Popper Sándor báró, Krausz Vilmos György és Rosenfeld József urak vagy cézgek, a mint tetszik.

Hogy ezen állításunk nem alaptalan, sőt nagyon is alapos, kitűnik a következőkből:

A facladási szerződés ismét a Popper cézeggel kötött meg további tíz évre, a fogyasztási adók kezelése ismét csak Krausz V. Gy. és Rosenfeld J. uraknak adatik át, mi a városra nézve hivatalos állítás szerint a legelőnyösebb expediciens lesz.

Ezen ügyekről különben hadd szóljanak a következő sorok, melyeknek helyt adni kötelességünkben áll.

A ministerium csakugyan jóváhagyta tehát a Popper cézeggel kötött facladási szerződésnek tíz évre való meghosszabbítását. Jóváhagyta ezzel mindazon kölcsönösen, a pótszerződésben is kikötött feltételeket, melyek a közgyűlés által megállapítva lettek.

A kormány eme intézkedését megmásítani a városnak immáron módjában alig áll, de igenis arra kell véghetetlenül kitartó figyelmét fordítani, hogy e megerősített facladási szerződés pontozatai legalább betartassanak a legminucziálisabb, legszigorubb módon.

Nagy és fontos feladat teljesítése várakozik itt az erdészeti szakbizottságra, melynek ellenőrzési körébe esik az üzempterv pontos betartására, a fának kellő értékbeni elszámolására, hogy ne áruljanak épülettűz tüzifa értékben, és az utó erdősítés megkívánt módon való eszközésére való felügyelet.

Fának eladására nézve ugyan nagyon szerettük volna a nyilvános árverés megtartását és ezt tartottuk volna a legalkalmasabbnak arra is, hogy a közvéleményt megnyugtassa — hiszen a kipróbált Popper céz ott is érvényesíthette volna ajánlatát — de ha már a kormány döntött az ügyben és döntött a Popper cézeggel kötött szerződés meghosszabbítása javára, ez ellen aggályaink nem volnának, ha biztosan tudnók, hogy e szerződés pontozatai szigoruan be is fognak tartatni és a város — ez a szegény város — kárt szenvedni nem fog, sem erdői túlmértékben kihasználva nem lesznek.

Hogy mért lett a nyilvános facladási árverés mellőzve? ennek indokát csakis abban véljük megtalálhatni, hogy tartottak attól, hogy elfogadható árverező egyáltalán nem lesz és a Popper céz még ajánlatánál is olcsóbb áron kapja meg újból vállalatát. De ebben tévedhetek, mert úgy tudjuk, hogy a Popper céz által tett ajánlatnál kedvezőbb ajánlat is tétetett volna . . . csak az a kérdés, valjón ez az ajánlat a tartós garanciáknak meg is felelt volna.

Ebbe a dologba tehát még csak valami-képpen belé tudnánk nyugodni, de mindig azon feltételezéssel, hogy az erdőbizottság figyelme el ne lankadjon és a város közönsége is éber megfigyeléssel viseltessék legnagyobb kincsének a városi erdőknek mikénti kezelése, kihasználása iránt.

Ha már ebbe a — nem akarjuk mondani szükséges rosszba — de megmásíthatlan helyzetbe bele tudunk és akarunk nyugodni, sehogy sem tudjuk azt megeselekedni a bor- és husfogyasztási adók tervbe vett kezelésénél.

Hivatkozunk azon intézkedésre, a mely határozottan kimondja, hogy a község, város által megváltott fogyasztási adók csakis házilag kezelhetők? Hozzuk fel azon határozatokat, melyek Lukács László pénzügyminiszter indítványára a pénzügyi bizottság által hozattak és

a jeruzsálemi királyságot. Ezen királyság azonban nem képezett egységes országot, mert a tripoliszi és odesszai grófságok és az antiochiai fejedelemség csak hűbérileg voltak alávetve a jeruzsálemi királynak.

Azon hősök közül, kik ezen első keresztes-háboruban vérüket ontották, különösen kitüntette magát a délolaszországi normann, tarantoi Boëmund; azért jutalmul az antiochiai fejedelemséget kapta.

Ugy Boëmund, valamint az ő hasonló nevű fia hamar elhaltak. Utóbbi csak egy leányt hagyott hátra, ki tehát az antiochiai fejedelemség örököse volt. Konstancziának hívták.

Hogy a kormány férfi kezekbe kerüljön, Konstancziát az ő rokonai nagyon fiatalon adták férjhez és pedig a Franciaországból származott Rajmund, poitoni grófhoz. Házasságukból négy gyermek született; a legifjabbik, Mária lett később 1161-ben Mánuel császárnak második felesége.

Konstanczia csakhamar özvegyiségre jutott, mert férje a második keresztes-háború folyamán vívott egyik csatában 1148-ban elesett.

Noha a fejedelemségnek akkori veszélyeztetett helyzete ugyanis kívánatosná tette volna, hogy azt erős férfikar igazgassa, a husz éves özvegy mégis több éven nem akart újra férjet választani. Hasztalan volt a jeruzsálemi királynak és többi rokonainak minden kérése.

Vonakodásának titka azonban nemsokára nyilvánvalóvá lett. VII. Lajos francia királyljal a második keresztes-háborúba vonult t. i. egy előkelő származású ugyan, de mint legifjabb fi, vagyontalan levante, ki meghódította a fiatal özvegynek szívet. Chatillon

kimondják, hogy az akár nyílt, akár leplezett albréletbe adása a fogyasztási adóknak tilos és magával vonja a beváltási jog megsemmisítését??

És mind ezzel szemben micsoda indítvány-nyal akar, — helyesebben mondva mer — a város tanácsa fellépni?! Azzal, hogy Krausz V. Gy. és Rosenfeld J. urak legyenek megbizva ezen fogyasztási adók kezelésével, kik azokat eddig is kezelték.

Hát hogyan?

Krausz V. Gy. ur és Rosenfeld J. ur akar lenni városi fogyasztási adó alkalmazott? Még erre sincs szükségünk.

Ott van a husfogyasztás ellenőrzésére a városi állatorvos, a borfogyasztásra nézve pedig valamelyik városi számtisztet és a külutczákban a rendőrbiztosokat lehetne megbizni.

Nem vagyunk képesek — lehet, hogy nem tudunk annyira észszel és erkölccsel felemelkedni — megérteni, hogy ezen adók kezelése mért legyen azon urakra bizva, kik bizonyára nagyobb jövedelmet huztak ezen adók kezeléséből eddig, mint a legjobban fizetett városi számtiszt.

Annyira szegény a város intelligenciális szempontból is már, hogy nincsen embere, ki a fogyasztási adók kezelését végezhetné, holott azok kezelése eddigelé az intelligenciának éppen nem a legmagasabb fokán álló egyének által volt eszközölhető?

Hát mivé leszünk, hogy leszünk??

Egyet akarunk mondani és ez az: az egész nagy közvélemény ezt a városi gazdálkodási rendszert helytelennek, rössznak, elhibázottnak és a különféle gyanúsításokra alapot adónak tartja.

Ha ezt az irányt a városi vezetőség, nyíltan mondva, a tanács forszirozni fogja, még megérheti, — ne bizakodjon el, nagyobb hatalmaságok nálánál lettek semmivé — hogy a város

Rajnald volt az, egy ősi francia nemzetségnek sarja, a Marne mellékéről. Miután több jeles haditett által kitüntette magát, érdemessé lett Konstancziára, s az özvegy kezével 1153-ban elnyerte az antiochiai fejedelemséget is.

És Rajnald és Konstanczia gyermeke volt Ágnes, vagy a mint őt Konstantinápolyban később nevezték: Anna, a mi királynénk.

De hogyan lehetett a messze Keletnek szülöttje a mi Bélánk Felesége?

Már az eddig mondottakból is sejthetjük, hogy Máriának, az ő mostohanénjének Mánuel császár második nejének közvetítésével. Ugy is volt.

Annának atyját 1160-ban elfogta a mohamedán ellenség, anyját pedig 1170-ben elragadta tőle a halál. Így az árvaságra jutott hajadont magához vette mostohatestvére Mária, a keletrómai császárné, ki kevéssel azelőtt hozta meg férjének a várva-várt trónörökösét, minek folytán azután Mánuel is megváltoztatva tervét, nem leányát, hanem sógornéját adta feleségül a nála tartózkodó Árpádházi herczegnek, Bélának.

Néhány évvel később bátyja halála után Béla magyar királyljal, neje pedig, Antiochiai Anna Magyarország királynéjává lett.

Nem sokáig boldogíthatta férjét, mert 1184-ben már meghalt. Lehet, hogy az a feletti bánat, hogy Konstantinápolyban Mánuel halála után az ő mostohanénje fiával együtt meggyilkoltatott, siettette ki-múltát.

III. Béla 1186-ban újra nősült, de ezen házasságából gyermekei nem maradtak. A mely utódjai tehát az Árpádnemzetséget még egy századon keresztül

Antiochiai Anna magyar királyné.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Irlta: Király Ernő.

Mikor II-ik Géza királyunk 1161-ben meghalt, három kiskoru fiu maradt utána. A legidősbik, III-ik István lett a király; de Mánuel keletrómai császár nem engedte őt békén uralkodni, mert minden áron hazánkra is ki akarta terjeszteni befolyását. II. Lászlóval és IV. Istvánnal nem boldogulván, 1164-ben rávette végre III. István tanácsosait, hogy adják hozzá nevelésbe a király öcsesét, az akkor körülbelül 16 éves Béla herceget.

Mánuelnek az volt terve, hogy Bélát majd összeházasítja Mária nevű leányával, s kettőjükre fogja hagyni az ő császárságát és nekik fogja megszerezni esetleg Magyarországot is.

Mánuelnek ugyanis akkor még nem volt fia. 1161-ben kötött második házassága is meddő maradt. De mikor ezen házasságából 1169-ben fia született, természetesen ezt akarta most már a császári trónon utódjának.

Béla és Mária eljegyzését tehát feloldotta, Bélához pedig feleségül adta Antiochiai Annát, saját sógornéját, második nejének mostohanővérét.

Ki volt ez az Antiochiai Anna? Milyen rokona volt ennek Mánuel császár második felesége?

E kérdéseket csak mintegy 10 év előtt tisztázta Dr. Vározy Gyula.

Az első keresztes-háborúnak az lett az eredménye, hogy a győzők 1099-ben a Szentföldön megállapították

W eisz Adolf nagy áruháza Selmezbányán. (Deák Ferencz-utca)

Női kelmék, diszek, fűzők, esernyők, barchettek, ágy és asztal terítők, paplanok, berlini kendők, női sálók selyemből és berlini gyapotból, gyermek és női harisnyák, legdivatosabb kötött és szarvasbőr keztyűk, csipke és más függönyök, damaszt árak, kanafaszok, síffonok, törülközők, portörölők, damaszt grádlík, zsebkendők, legújabb divatu batiszt és síffon uri ingek, nyakkendők és mindenféle uri divatezickek gazdag választékban, minden nemű tábbeliek, **egyedüli elárúsítása** a híres assbest talpoknak (40, 80, és 120 kr.) s' b. stb.

Feltűnő olcsó árak! — Tartós, kitűnő árucikkek!

Heider Emil-féle Morva-Schönbergi vászon.
Nagy nyakkendő választék igen olcsó árakban!
Szőnyeg raktár!
Karmantyuk és női siphák!

Stark Mihály

üveg-, porcellán-, lámpa-, tükör- és képraktára Selmezbányán
Deák Ferencz-utca — (Ochtendung ház).

Rendkívüli nagy választék és feltűnő olcsó árak!!

Vendéglők és magánházaknál, minden e szakmában vágó ezikeket készségesen és jutányosan kölcsönzők.

Függő, asztali, zongora, irodai és üzleti **lámpákat** csakis Dítmar és Brünner-től tartok a legújabb éggökökkel.

Ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe a legújabb valódi angol, majolika, karlsbádi porcellán, asztali, kávé, thea mokka és mosdó készleteket. **Teljes mennyasszonyi kelegyék egy mintában.** Kiváló szép falidiszek, virágtartók, figurák különféle szentszobrok, nippel, sör, bor és likör készletek. Dus kép és tükör választék. Mosdó asztalok, és hajlított faszékek, valamint a közegészségügyi követelményeknek megfelelő **köpcésészek.** Képkerekezéseket és ablak bevágásokat mélyen leszállított árban eszközölök. A nálam vásárolt árak oly szakszerűen lesznek csomagolva, hogy azokért a felelősséget magamra vállalom.

A n. é. közönség b. látogatásait kérve vagyok

teljes tisztelettel

Stark Mihály,

üveg- és porcellánáruház tulajdonos.

Iskolai szerek!

Az akadémiai tanév kezdete alkalmából bátor vagyok a n. é. közönség és a t. szülők, akad. hallgató urak becses tudomására hozni, hogy üzletemet **mindennemű tanszerekkel**, úgy mint:

papir, iron, tinta, toll, tollszár,
rajzeszközök, könyvtáskák, táblák,
festékek és más egyebekkel
különösen fumei rajzpapírossal

dusan felszereltem és régibb készletemből képes vagyok ezen árucikkeket

fél árban

árusítani.

Egyben ajánlom fűszer, bőr, cukor, kereskedésem a n. é. közönség figyelmébe és pártfogásába.

Üzletemben azonnal felvétetik egy jó házból származó tanuló tekintet nélkül annak hitfelekezetére.

Kiváló tisztelettel

Weisz Ignác.

Kitűnő minőségű burgonya

a legolcsóbb árban kapható (nagyobb mennyiségben ingyen házhoz szállítva)

Ernst Zsigmond

főtéri üzletében.

Birtok eladás.

Egy 28 holdból álló a Kalvária-hegy alatt fekvő földbirtok, gazdasági épületekkel együtt szabad kézből eladó, esetleg **bérbeadó.** — Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

Ház eladás.

A Honvéd-utca 60-ik sz. a. fekvő egy emeletes Kirchner-féle ház, a hozzátartozó kerttel és pipagyári felszerelésekkel együtt szabad kézből **eladó.** — Bővebbet megtudhatni ott a házban a Kirchner testvéreknél.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
világhírű spanyol és portugál borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharaként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry-Casínóval szemben

„Bodega“-borok főelárúsítói Selmezbányán
Ernst Zsigmond és Krausz V. G.

Poharakénti eladás:

Márkus M. cukrászatában.

Ügyes munkások,
értelmes tanoncok
kerestetnek

Matzán Ferenc selmezbányai épület, butor és műasztalos műhelyébe azonnali belépésre. — Bővebbet megtudhatni:

Matzán Ferencz

üzlettulajdonosnál.

Tudomásul!

Uj üzlet megnyitás!

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség b. tudomására adni, hogy az itteni piacon, a Fő-téren lévő és J. Wankovits L. ur tulajdonát képező házban egy

nagy és kis elárúsítás melletti bor, palaczkör, pálinka és likör árudát rendeztem be,

a melyben a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig terjedő bort és palaczkör, valamint a legekcszvítebb liköröket, rumot és konyakot tartok raktáron. — A legnevezetesebb bevásárlási forrásokkal való összeköttetésem egyrészt, másrészt pedig azon tántorithatatlan üzleti elvem, hogy csak a legjobb minőségeket, a lehető legolcsóbb árakon fogom árusítani, felbátorítanak arra, hogy a nagyra becsült közönség támogatását kérjem azon biztosítással, hogy főtörökvésem leend a belém helyezett bizodalmat meg is érdemelhetnem.

Mély tisztelettel

Rosenfeld József.

Óvás.

Alul jegyzett fogyasztási adófizetésre kötelezettek két ízben kérvényt adtunk be a városi tanácshoz illetve polgármesterhez oly czélből, hogy a fogyasztási adók kezelése, az érdekelt adófizetőkre bizassék, **különösen pedig azért, hogy az adók kezelése körül követett nemcsak sérelmes, de törvénytelen eljárásnak vége vessék.**

A város polgármestere 7658/1898. sz. alatt 1898. október 29-iki kelettel értesített bennünket, hogy a fogyasztási adók megváltása ügyében kötött szerződés még jóváhagyva nincs s ezért kérelmünk érdemben még nem tárgyalható.

A «Selmeczi Híradó» november 3-áról keltezett 45. számában azonban már közli, hogy a «városi tanács több ülésében s legutóbb hétfőn tartott ülésében alaposan tárgyalta az ajánlatokat s hosszú vita után meghányva-vetve minden oldalról a dolgot úgy találta, hogy a Krausz—Rosenfeld-féle ajánlat a legelőnyösebb a városra, mindazonáltal törvényes alapon fog eljárni s a közgyűlésnek azt az ajánlatot teszi, hogy a házi kezelés rendeztessék be és a közgyűlés alkalmazza kezelőkül Krausz V. G.-t és Rosenfeld Józsefet, mert külön tisztviselők alkalmazása s az ellenőrzés gyakorlásával járó tetemes költségek a tiszta házi kezelés mellett a város jövedelmét illusoriussá teszik és különösen a jelen viszonyok közt a támasztható verseny a bor fogyasztási adóbevétel a sörfogyasztás mesterséges emelésével csökkenthetné; hogy pedig a fogyasztók összesége kezelje az adókat — lehetetlennek bizonyult a közel múltban, mikor a rövid próba is kimutatta, hogy a számos kellemetlenség mellett a törekvés minden tekintetben megfiusult.»

Reméljük, hogy a városi tanács kérelmünk érdemben való elintézéséről törvényes alakban és módon fog bennünket értesíteni, addig is a félhivatalos színezetű, de mindenesetre jó értesültségen alapuló közlemény folytán **szükségesnek tartjuk már most óvást emelni az állítólag hozott határozat s a városi tanácsnak abban megnyilvánuló felfogása ellen.**

A közleményből megállapítható, hogy a városi tanács az adók kezelését ismét Krausz és Rosenfeldnek kívánja átadni olyképen, hogy ezek az urak a haszon egy részét nagy kegyesen átengedik a városnak, nagyobb részét pedig megtartják, **csak ezt a feltevést engedi meg a közlemény, midőn az ellenőrzést már eleve elejti a tetemes költségek miatt.**

Megállapítható, hogy a fentnevezett urakat olyan quasi tisztviselőknek akarja minősíteni s »külön« tisztviselőket nem akar alkalmazni.

Megállapítható, hogy törvénytelen eljárásának a törvényesség látszatát akarja adni, mert ugymond »törvényes alapon fog eljárni,« tévutra akarja vezetni a város közönségét, sőt magát a határozatot hozandó törvényhatósági bizottságot is a jövedelmek mennyiségére nézve azzal, hogy feltételezi, miszerint a tisztviselők alkalmazása s az ellenőrzés gyakorlásával járó tetemes költségek a **tiszta** házi kezelés mellett a

város jövedelmét illusoriussá teszik, »mesterséges okokat keres, midőn eljárását a sörfogyasztás mesterséges emelésével is meg akarja okolni; a fogyasztási adófizetésre kötelezetteket nem részletezett kellemetlenségekkel már most lehetetlenné akarja tenni.

Ha a törvényteleniség tévedésből ered, megbocsátható, de ha egy testület, melynek a törvény betartása legfőbb kötelessége, törvényteleniséget tudva követ el, azt leplezi, ha egy testület, mely hivatva van a közönség érdekeinek megóvására, ezen érdekeket lábbal tapossa, — ez meg nem bocsátható bűn. Reméljük, hogy a városi tanács határozatát, ha az a jelzett értelemben hozatott, megváltoztatja és ily ítélkezésre okot és alapot nyújtani senkinek sem fog.

Mi tudjuk, mennyit tesz ki a fogyasztási adókból eredő jövedelem. Maga a belváros húsfogyasztási adója fedezi a megváltási összeget. Hol van a többi, tudja ezt a városi tanács is, tudják Krausz—Rosenfeld is.

Tény az, hogy a város az adók kezelését úgy engedte át a múltban, hogy a nevezett urak egynehány ezer frttal a várost kielégítették s a beszédett adókat maguknak tartották meg, tény az is, hogy ez törvénytelen eljárás. Vajjon mivel okolhatják meg a tanácsbeliek a vesztett haszonnal a város közönségétől való elvonását? Ha a város kételkedik e hasznok nagyságában, nem kellett volna az adókat megváltania engedte volna át másnak, aki eddigi jövedelmét biztosította volna, amire nagy készség nyilatkozot meg minden oldalon megfelelő anyagi biztosíték nyújtásával. Ha a haszon valakit megillet, az csak a város közönsége lehet s ettől azt semmi szín alatt elvonni nem lehet. Ha pedig kétes a haszon, vesse el a törvényhatósági bizottság a szerződést, **mi ismételve és egész vagyonunkkal szavatosságot vállalunk az eddigi jövedelemért, ha az adók általunk váltatnának meg.** A város közönsége, mint szerződő fél a maga rovására nem gazdagíthat egyeseket.

Miféle tisztviselő az, aki sem megválasztva nem lesz, sem kinevezve, aki felett az ellenőrzés nem gyakorolható, felelősségre nem vonható, aki azon hasznot, mely megbízóját illeti, magának tartja meg » Ilyen tisztviselők volnának Krausz és Rosenfeld urak. Ilyen tisztviselőket akar a város! Milyen tisztviselő az, aki a megbízási viszonyban anyagilag első sorban is legfőképpen van érdekelve, aki állásából hasznot húz, meg nem engedett hasznot. **Ilyen tisztviselők nekünk nem kelleneek. Ezek maguk is korcsmárosok s az adók kezelésének rájuk való bizásából eredő kedvezményt az egészségtelen verseny megteremtésére, ami anyagi megrontásukkal használják fel.**

Ha megvan a törvényes lehetősége annak, hogy valamely átalányért az adók valakinek átengedhetők, akkor is mi vagyunk az elsők, mi az adófizetésre kötelezettek összesége, kik a terheket viseljük. Ez esetben kívánjuk, követeljük, hogy nekünk egyesekkel szemben előny adassék, főleg azért, mert mi is biztosítjuk a városnak eddigi jövedelmét, **azt hisszük, az összeség**

vagyon elegendő ezen jövedelem biztosítására s mi evvel a vagyonnal vállalunk kezességet a város által évezett ismeretlen összegű néhány ezer frtért.

Vajjon törvényes eljárás-e az, ha a város oly embereket javasol kezelőkül, akik tulajdonképen nem kezelők hanem bérlők? törvényes eljárás-e az, ha a szerződő város helyett a hasznót a kezelők tartják meg maguknak? törvényes eljárás-e az, midőn a város tisztviselői minőségben alkalmazni kért emberek ellenőrzéséről eleve lemond? törvényes eljárás-e az, midőn a közvagyon kezelésével olyanok bizatnak meg, akik a város közönségét megillető százezreket tudtak minden lelkiismeretfurdalás nélkül a költött üzlet nyereségként maguknak megtartani? törvényes eljárás-e az, midőn közvagyon kezelésével üzérkedők bizatnak meg? **A felelet nem és ezerszer nem! Ily javaslatot egy városi tanács nem tehet.**

Amennyiben a városi tanács a »tisztá házi kezelést« akarja keresztülvinni, megtehető anélkül, hogy jövedelmeit kockáztatná. Az aránylag csekély fáradságot magára vállalja bármily tisztviselő, akinek állása ezt megengedi csekély, de megfelelő tiszteletdíj mellett s ha ez nem lehetséges a nagyobb érdekek kockáztatása nélkül, külön tisztviselők alkalmazása mellett sem kell tartania jövedelem felemésztésétől, sőt egész bizton

számíthat arra, hogy eddigi jövedelmei fokozódni fognak, amit a kezelési jog megszerzése körüli versengésből következtethet. Meg lehet a városi tanács győződve arról, hogy a tisztá házi kezelés, a tisztviselők alkalmazása ellenőrzés stb. kisebb összeget igényel, mint amennyit azonos haszon kitesz, melyet Krausz--Rosenfeld eddig huztak az üzletből. Meg lehet a városi tanács arról is győződve, hogy az, aki eddig bort ivott egyes érdekeltek bosszantására vagy a város megkárosítása végett nem adja magát a sörivásnak, ha még úgy mesterkedik is majd valaki.

Reméljük ezek után, hogy a törvényhatósági bizottság a városi tanács félhivatalosan közölt javaslatára amennyiben a félhivatalosan jelzett értelemben tételnék, sulyt nem helyez, azt mint törvénytelen félreteszi, a közérdeknek megfelelő határozatot fog hozni a törvényesség álláspontjára helyezkedve. Reméljük, hogy a városi tanács a törvényes felfogást ellensúlyozni nem fogja s ha ez is megtörténik a törvényhatósági bizottság tagjaiban lesz annyi lelkielő, hogy az igazságáért, saját és a város érdekeinek megóvásáért síkra szállni mer. Ezt kérjük. ezért könyörgünk. Csapatkozunk, de ismét remélünk és bizunk. Most egyebet még nem tehetünk.

Selmeczbánya, 1898. november hó 5-én.

**Lestyanszky György,
Ács Ferenczné,
Bogya János,**

Trgina Antal,

mint a kérvényt benyújtó 41 adófizetésre kötelezett megbízottjai.

**Mojicska János,
Barth Antal,
Bukovics István,**